

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 29/06/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGỮ

BÀI 172

Bài học hôm qua, Hòa Thượng dạy chúng ta phải chuyên nhất một pháp môn, một câu “*A Di Đà Phật*” là đủ, không cần mượn nhờ pháp khác. Bồ Tát Đại Thế Chí nói: “*Bát giả phuơng tiễn, tự đắc tâm khai*”. Tổ Sư Đại Đức đè xướng tu hai pháp Thiền và Tịnh hay Mật và Tịnh, nghĩa là vừa trì chú vừa niệm Phật hoặc vừa tọa vừa thiền niệm Phật là do hoàn cảnh xã hội giai đoạn đó. Chúng sanh ngưỡng mộ một pháp khác nên các Tổ Sư phải uyển chuyển trong việc truyền pháp. Thí dụ, mọi người tổ chức pháp hội và mời Hòa Thượng đến giảng pháp, Hòa Thượng chỉ chuyên tâm giảng pháp, giảng xong thì Ngài ra đi, không liên quan đến khâu tổ chức. Mọi người hỏi Ngài về hộ niệm thì Ngài trả lời nhưng Ngài không chủ ý đè xướng hộ niệm. Người không chuyên tâm niệm câu “*A Di Đà Phật*” mà thích tụng Kinh thì Hòa Thượng sẽ khuyên họ, tụng Kinh cũng tốt, tụng Kinh xong thì nhớ niệm Phật.

Có người hỏi tôi, họ đã quy y sáu lần, bây giờ họ quy y thêm một lần nữa có sao không. Tôi nói, họ đã quy y sáu lần thì quy y thêm một lần nữa cũng không sao. Khi phương pháp Địa Tạng Sám Pháp xuất hiện, có người hỏi tôi, hàng ngày, họ lấy việc lạy Địa Tạng Sám Pháp làm trợ tu, lấy việc niệm câu “*A Di Đà Phật*” làm chánh tu, có được không. Trước khi họ hỏi tôi, họ đã hành và dẫn nhiều người làm theo, họ chỉ hỏi tôi cho vui nên tôi nói, họ làm như vậy cũng được nhưng cố gắng niệm Phật nhiều một chút. Phương pháp Địa Tạng Sám Pháp do một người không có kinh nghiệm dịch tiếng Hán dịch, người chép sách ra để in, hiện nay, cũng đã bỏ pháp môn niệm Phật. Chúng ta không nên tùy tiện chọn những pháp mà chưa được người có kinh nghiệm tu tập, có chuyên môn kiểm chứng.

Hiện nay, có nhiều người tổ chức lớp học “*Đệ Tử Quy*”, “*Thái Thượng Cảm Ứng Thiên*”, có người nói họ là học trò của tôi nhưng khi họ mở lớp họ cũng không nói cho tôi biết. Những lớp học, có sự tham gia của Thầy Phượng, Thầy Hoài, Cô Tuân, đều có thông qua tôi. Khi tổ chức các trại hè, các Thầy Cô cũng đều thưa hỏi, không được tự làm. Chúng ta coi ai là Thầy của mình thì trước khi chúng ta làm gì, chúng ta phải thưa hỏi. Các Thầy đều là Tiến sĩ, Thạc sĩ nhưng các Thầy không tự ý làm, chúng ta thưa hỏi thì chúng ta tránh được sơ xuất. Có một chùa ở Hải Dương mời Thầy Phượng đến giảng, Thầy gọi điện hỏi ý kiến tôi. Tôi nói, nơi đó từng có tai tiếng, chúng ta không nên đến. Nhiều nơi mời chúng ta vì chúng ta làm với tâm hy sinh phụng hiến. Họ mời chúng ta vì lợi ích của chúng sanh thì chúng ta sẵn sàng đến, nếu họ mời chúng ta vì

danh lợi thì chúng ta nên tránh. Có người cả đời bị gạt mà không biết mình bị gạt đây là vì trong tâm họ cũng đầy “*danh vọng lợi dưỡng*”, ảo danh, ảo vọng. Hòa Thượng nói: “**Chúng ta không dẫu được ai, người chỉ cần có một chút thanh tịnh thì họ sẽ nhận ra**”.

Nhiều người cũng nghi ngờ việc làm của chúng ta, chúng ta thật làm trong nhiều năm thậm chí làm suốt đời, khi chúng ta mất đi họ sẽ biết là chúng ta thật làm. Tôi đã dùng gần 30.000 giờ để dịch pháp Hòa Thượng, vậy mà có người nói nhóm dịch của chúng ta dịch sai đến 30%. Sáng hôm qua, trang web “*tinhkhongphapngu.net*” có hơn 1000 người trực tiếp Online, một ngày có hơn 200.000 lượt truy cập.

Hòa Thượng từng nhắc: “**Chúng ta phải theo học với những vị Thầy có sự truyền thừa chánh mạch**”. Hòa Thượng theo học với Lão sư Lý Bình Nam, Lão sư Lý Bình Nam theo học với Tổ Sư Ân Quang, vị Tổ thứ 13 của pháp môn Tịnh Độ. Tổ Sư Ân Quang một đời chuyên tu, chuyên hoằng pháp môn Tịnh Độ, Ngài lấy chữ “*tử*” để nhắc nhở mình nghiêm túc tu hành. Ngài Lý Bình Nam một đời chuyên tu một pháp, Ngài sống một đời sống thanh đạm. Hòa Thượng Tịnh Không là người thông tông, thông giáo, Ngài có thể giảng được tất cả các bộ Kinh lớn nhưng Ngài cũng chuyên tu pháp môn Tịnh Độ. Có người hỏi Hòa Thượng, vì sao Ngài giảng về pháp môn Thiền hay như vậy mà Ngài không tu pháp môn này. Hòa Thượng nói: “**Tôi giảng Thiền để cho người có căn tính tu pháp môn Thiền tu, còn căn tính của tôi chỉ phù hợp với pháp môn Tịnh Độ**”.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta phải hết sức cẩn trọng trong việc vượt thoát sinh tử**”. Khi chúng ta tu tập hay chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh, chúng ta đều phải hết sức chặt chẽ. Chúng ta sai một ly thì sẽ đi ngàn dặm. Khi chúng ta sử dụng lát bàn, chúng ta sai một ly thì chúng ta sẽ đi lệch hàng ngàn cây số.

Hôm nay, chúng ta tổ chức trại hè ở chùa Phúc Long, tỉnh Bắc Ninh, là nơi đầu tiên chúng ta tổ chức trại hè, hằng năm, chúng ta thường tổ chức trại hè trong ba ngày, có khoảng bảy, tám trăm học viên nhưng năm nay, chúng ta tổ chức trại hè chỉ trong một ngày. Khi chúng ta gánh vác việc thì chúng ta phải làm việc đó dần dần tốt hơn, nếu chúng ta không làm được thì chúng ta để người khác làm. Khi chúng ta tổ chức trại hè ở chùa Phúc Long, chúng sanh và mọi người đã tin tưởng chúng ta, Đại tướng Phạm Văn Trà, nhà ở cạnh đó, cũng rất tin tưởng chúng ta, các buổi khai mạc Bác thường đến tham dự. Chúng ta phải cẩn trọng trong mọi việc, nếu chúng ta không có tâm, không có sức định thì chúng ta sẽ làm mọi việc một cách sai lệch, mỗi ngày chúng ta làm sai lệch một chút thì dần dần chúng ta sẽ làm hoàn toàn sai. Người xưa, khi làm mọi việc đều cần cầu thưa hỏi, chúng ta là người ở trong cuộc, chúng ta không nhìn thấy rõ nhưng người ngoài cuộc sẽ nhìn mọi việc một cách rõ ràng.

Chúng ta niệm Phật để cầu sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc, chúng ta học “**Đệ Tử Quy**” để biết cách đối nhân xử thế, việc chúng ta học **Đệ Tử Quy**” không

mâu thuẫn với việc chúng ta niệm Phật. Tôi đê xướng học “**Đệ Tử Quy**”, đây không phải là tôi xen tạp, tôi chỉ nghe, dịch pháp của Hòa Thượng. Chúng ta tổ chức những buổi Lễ tri ân có rất đông người đến tham gia. Gần đây, khi chúng ta tổ chức Lễ tri ân ở Trung tâm hội nghị Quốc gia, do quá đông người đến tham gia nên một số người không được vào trong hội trường. Có một đoàn khoảng 40 người không vào được hội trường nên họ thuê một quán cafe để mở tivi xem trực tiếp buổi lễ tri ân. Năm nay tôi sẽ tham dự các lễ tri ân, năm tới tôi chỉ tham gia các buổi lễ tri ân ở ba miền, năm sau nữa thì tôi sẽ không tham dự nữa.

Tôi đang bắt đầu lại công việc dịch Kinh, tôi không đánh máy được nhưng tôi sẽ nghe lại đĩa mà mọi người dịch. Mọi người dịch đĩa nói về người thợ rèn Hoàng Đả Thiết, tôi đã nghe đi nghe lại hơn năm lần. Mọi người dịch đĩa Hoà Thượng giảng “**Kinh Lăng Nghiêm**”, tôi cũng đã nghe hai lần, tôi học những đạo lý Hòa Thượng giảng và xem mọi người dịch có sai sót không. Tôi đã thấy một số sai sót nhỏ, mọi người đọc nhanh nên bỏ qua dấu của một số từ không quan trọng.

Mười mấy năm trước, tôi chuyên tâm dịch thuật, sau đó, tôi dành mười năm làm giáo dục, thúc đẩy văn hóa truyền thống, bây giờ, tôi quay về dịch pháp của Hòa Thượng. Rất nhiều gia đình nhờ văn hóa truyền thống, chuẩn mực Thánh Hiền đã trở nên an vui, rất nhiều trẻ em được dạy tốt. Nếu mười năm đó, tôi ở nhà, chưa chắc tôi đã niệm Phật tốt. Tôi có xen tạp nhưng đây là xen tạp tốt, những việc này đều lợi ích được rất nhiều chúng sanh.

Đợt năm 2000, mọi người cho rằng sắp có ngày tận thế, khi đó, tôi đang dịch “**Kinh Vô Lượng Thọ**”, một người học trò của tôi hỏi, sắp đến ngày tận thế vì sao tôi không lo niệm Phật để được vãng sanh. Tôi nói, họ niệm Phật vãng sanh trước, tôi phải dịch xong Kinh đã, tôi đã đọa lạc nhiều đời nếu đọa lạc thêm một đời này nữa cũng không sao; tôi phải làm cho xong việc, nước ngập tới cổ tôi vẫn ngồi dịch. Tôi cũng nói, nếu họ niệm Phật, họ vãng sanh trước thì quay lại đón tôi. Người học trò đó giờ đã giận, không gặp tôi nữa, tôi cũng không biết lí do vì sao.

Chúng ta học với Hòa Thượng thì chúng ta phải học theo lời nói, hành vi của Hòa Thượng, chúng ta phải “*y giáo phụng hành*”. Trước đây, một số người tu theo, làm theo lời Hòa Thượng dạy nhưng hiện tại họ lại đê xướng học, làm theo Tổ Sư Ân Quang. Có người nói, họ nói lại những lời Hòa Thượng nhưng một thời gian sau, người này đã làm sai với lời Hòa Thượng dạy, họ chỉ mượn lời Hòa Thượng để lừa gạt, dẫn dụ người khác. Hòa Thượng một đời hy sinh phụng hiến, làm việc lợi ích chúng sanh. Gần 20 năm trước, tôi đã ở trong ngôi nhà như hiện tại. Đây là như người xưa nói: “Trong mạng có nhất định có, trong mạng không nhất định không”. Chúng ta cưỡng cầu để có thì chúng ta không thể có được.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta không chịu phát tâm niệm Phật thì không thể có trí tuệ. Người chân thật có trí tuệ mới chịu phát tâm niệm Phật. Chúng ta đọc**

“Kinh Hoa Nghiêm” thì biết, “Kinh Hoa Nghiêm” giống như biển cả, tất cả những con sông nhỏ đều chảy về biển, tất cả pháp môn Đại Thừa đều quay về với thế giới Hoa Nghiêm, trong “Kinh Hoa Nghiêm” có 41 vị pháp thân đại sĩ, trong đó, 11 vị sau cùng đều cầu sanh về Tịnh Độ. Trên Kinh nói, thập địa Bồ Tát trước sau không rời niệm Phật, từ sơ địa đến Đắng Giác Bồ Tát đều không rời niệm Phật”. “Kinh Hoa Nghiêm” là đại Kinh, thế giới Hoa Tạng như là biển cả, các sông nhỏ đều chảy về biển.

Hòa Thượng nói: “**Bồ Tát Văn Thủ là trí tuệ bậc nhất; Bồ Tát Phổ Hiền là hạnh nguyện bậc nhất, hai vị đại Bồ Tát này đều phát nguyện cầu sanh Tịnh Độ, dùng câu “A Di Đà Phật” làm chỗ cứu cánh quay về. Cho nên thế giới Tây Phương Cực Lạc là nơi tất cả các Bồ Tát Đại Thừa quay về tu tập, cầu sanh**”.

Nhiều năm trước, Lão cư sĩ Lý Bình Nam dạy Hòa Thượng niệm Phật nhưng Ngài chưa tin, khi Hòa Thượng giảng “**Kinh Hoa Nghiêm**”, trong Kinh thường nhắc đến hai vị Bồ Tát là Bồ Tát Văn Thủ và Bồ Tát Phổ Hiền. Hòa Thượng muốn biết hai vị này tu pháp môn gì nên Ngài dò tìm trên “**Kinh Hoa Nghiêm**”, trên Kinh nói, hai vị phát tâm cầu sanh Tịnh Độ. Hòa Thượng nói: “**Hai vị Đại Bồ Tát mà còn vậy thì mình phải chuyên tâm niệm Phật!**”. Hòa Thượng thông Kinh, Ngài có thể giảng thấu triệt tất cả các pháp nhưng Hòa Thượng nói: “**Nếu tôi có thể làm chủ thì tôi chỉ giảng “Kinh Vô Lượng Thọ”**”. Khi mọi người mời Hòa Thượng giảng Kinh gì Ngài cũng dùng “**Kinh Vô Lượng Thọ**” để chú giải cho các Kinh khác. Cách học pháp, hành pháp của Hòa Thượng là biểu pháp cho chúng ta. Ngài phát tâm niệm Phật, xây dựng tín tâm kiên cố là vì Ngài tra trên Kinh Hoa Nghiêm, hai vị Bồ Tát là Bồ Tát Phổ Hiền và Bồ Tát Văn Thủ đều phát tâm niệm Phật cầu sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc.

Hòa Thượng nói: “**Đại Bồ Tát còn làm mà chúng ta không làm thì chúng ta quá ngu si rồi!**”. Chúng ta là phàm phu chúng ta không mạnh dạn tu theo pháp môn niệm Phật thì chính chúng ta thiệt thòi! Có người hỏi tôi, đây có phải là Hòa Thượng mắng người ngu si không. Đại Bồ Tát mà còn chọn pháp đó mà chúng ta không chọn vậy thì chẳng phải là chúng ta ngu si hay sao! Đây không phải là lời mắng người mà là lời từ ái, Hòa Thượng đã hết lòng hết dạ nhắc nhở chúng ta.

Tôi tin vào pháp môn niệm Phật là vì tôi tin Hòa Thượng. Hòa Thượng đã làm ra biểu pháp cho chúng ta, tôi đã thâm nhập lời dạy Hòa Thượng vì tôi có nhiều năm tháng dịch bài giảng của Ngài. Hòa Thượng đã làm viên mãn khẩu giáo và thân giáo. Khi Hòa Thượng vãng sanh tôi khởi lên niêm hoan hỷ, vì cuộc đời Ngài từ khi tu hành đến khi vãng sanh đã viên mãn. Niềm tin của chúng ta phải có cơ sở thì niềm tin đó mới vững chắc, không bị xói mòn.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!